

KNOWAĆ (10) *vb impf*

knować z *tekstu nie oznaczającego ó*; a *jasne*.

inf knować (2). ◇ *praes 1 sg* knuję (1). ◇ *3 sg* knuje (4). ◇ *3 pl* knują (2). ◇ *praet 3 sg m* knował (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Zamyślać coś na czyjąś niekorzyść; skrycie coś planować; machinari Calep, Cn; commoliri dolum a. machinam, fabrefacere fallaciam, fabricare ingenio, procudere dolos, struere, tuditare Cn [co] (7) : ActReg 170; Powiedz Heleno/ co zaś wász Vlyffes knuie/ Iáką fkázę/ iáki bol/ ná nálezé gotuie. GórnTroas 61.*

Zwrot: »fortele knować« (1): Ięzyk zdrádlivy fortéle knuie. *KochPs 75.*

»knować w głowie, w sercu« [*szyk zmienny*] (1 : 1): Tego naprzod bądź pewien/ iż Bog wżitko widzi A iako cnotę lubi/ tak fię grzechem brzidzi. Przeto niźli co pocźnieź knować w głowie swoiey Vważ to pirwey/ że Bog światkie^m ísprawy twoiey *KochSat B4; KochPs 204.*

»zdradę, potwarz knować« (2 : 1): Brón [*mię*] od potwarców ísprofnych niewfytliwych: Którzy w íwym fercu zdradę tylko knuią *KochPs 204; Calep 625b; SzarzRyt A4.*

2. *Obmyślać, układać coś [co] (3) :*

Zwrot: »prawo, dekrety knować« (2 : 1): ná fwe dekrety ízatánfkie/ ktore w ízatánfkich ítolicách/ [...] ná każdy rok inákfze knuią *ReszList 144; tęn kto v was náprzod práwo knował/ trzebá mu było obaczyć pilnie okoliczności wżyfťkie/ niedoítátki Polfkie GórnRozm H4v; SkarKazSej 681b.*

Formacja współrdzenna: uknować.